

Trzej młodzieńcy w piecu ognistym

Historia trzech młodzieńców, skazanych na śmierć w piecu ognistym, jest przedstawiona w Księdze Daniela. Dla pierwszych chrześcijan młodzieńcy ci symbolizowali męczenników. W płomieniach, zagrożeni śmiercią, chwalili Boga. Ogień nawet ich nie dotknął. Odczuwali go jak powiew chłodnego wiatru. Wskazuje na to gołębica z gałązką oliwną przelatująca nad młodzieńcami. W innych przedstawieniach tego opowiadania o opiece Bożej świadczy motyw ręki albo „czwarty młodzieńiec” stojący razem z młodzieńcami w płomieniach ognia. Nabuchodonozor rozpoznał w nim „syna Bożego”, natomiast starożytni chrześcijanie widzieli w nim odwieczne Słowo, Logos. Trzej młodzieńcy symbolizują także zmartwychwstanie, co tłumaczy się ich niezłomnym wyznawaniem wiary. Męczennicy mają życie Boże, po śmierci więc podążają do Boga. Prawo do zmartwychwstania ma również ciało. Z tego powodu przedstawienie trzech młodzieńców nie oznacza ocalenia od śmierci, lecz życie dla wieczności. Młodzieńców stojących wśród płomieni, chwających i wielbiących Boga, ukazuje się także jako orantów. Odpowiada to powszechnemu we wczesnym chrześcijaństwie przekonaniu, że modlitwa męczenników ma szczególną moc.